

17 Απριλ

Ει έγ
Γέρο

[Ορθοδο](#)

λία του

Ομιλία του

Ιερομονάχου Μακαρίου,

Γέροντος του Ιερού Χιλιανδαρινού Κελλιού Γέννησης της Θεοτόκου, Μαρουδά.

Η ομιλία έγινε στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Νικολάου Αλεξανδρουπόλεως,

την Δ΄ Κυριακή των Νηστειών (Ιωάννου της Κλίμακος), 14 Απριλίου 2013.

Σήμερα, η Εκκλησία μας γιόρτασε τη μνήμη του Οσίου Πατρός ημών Ιωάννου της Κλίμακος.

Είναι και ο Άγιος αυτός ένας από τα μέλη της Εκκλησίας μας που πραγματικά έδωσε την καρδιά του στο Χριστό, αγωνίστηκε, φωτίστηκε, αγιάστηκε και φωτίζει και μας με τις διδαχές του. Διδαχές που δεν έχουν να κάνουν μόνο με τους μοναχούς αλλά με όλο το πλήρωμα της Εκκλησίας, γιατί η Εκκλησία μας ουσιαστικά είναι ασκητική.

Η σωτηρία είναι τέχνη και η τέχνη είναι αφαιρετική.

Η τέχνη σε βγάζει απ' την πεζότητα, από την ευμάρεια, από την καλοπέραση, σε ελαφρώνει απ' το περίσσιο βάρος.

Σε κάνει να πετάς, να ανεβαίνεις με ελαφριά καθαρή καρδιά προς τον Ουρανό.

Θα σας πω λίγες σκέψεις με αφορμή έναν λόγο απ' το Γεροντικό. Ένα απόσπασμα του Οσίου Πατρός ημών Παμβώ: “Ει έχεις καρδιάν δύνασαι σωθήναι”. Αν έχεις καρδιά μπορείς να σωθείς.

Το Γεροντικό είναι ένα βιβλίο, μια συλλογή από αποφθέγματα, λόγια σεμνά, με συστολή ειπωμένα και καταγεγραμμένα χωρίς πολυλογίες, όπως λέει και στις Πράξεις των Αποστόλων: “Καθώς το Πνεύμα εδίδου αυτοίς αποφθέγγεσθαι”. (Πραξ. 21,3). Έχει δε και κάποια ενδεικτικά χαρακτηριστικά από τη ζωή των αγίων της Ερήμου.

Ένα παράδειγμα στο βίο του Αγίου Μακαρίου. Κάποτε ο Άγιος Μακάριος ο Μέγας που ασκήτευε σε κάποια απόσταση από ένα χωριό, και προσποριζόταν τα προς το ζην κάνοντας εργόχειρο ψάθες που έδινε σε κάποιον γνωστό του, που τις πουλούσε και του έφερνε παξιμάδι και χουρμάδες, κατηγορήθηκε από την κόρη του πανδοχέα του χωριού ότι ήλθε σε σαρκική επαφή μαζί της και την άφησε έγκυο.

Το χωριό ξεσηκώθηκε εναντίον του.

Εκείνος δέχθηκε την συκοφαντία αγόγγυστα και προσφέρθηκε να φροντίσει την κοπέλα δίνοντάς της τα απαραίτητα μέχρι να γεννήσει, εργαζόμενος εκείνος διπλά

για να εξοικονομήσει τα χρήματα που χρειαζόταν. (Τότε βέβαια δεν υπήρχαν και οι εξετάσεις του DNA για ν' αποδείξει την αθωότητά του).

Όταν ήρθε η ώρα του τοκετού, το παιδί δεν έβγαινε, μέχρι που ομολόγησε η κοπέλα ότι ο πατέρας του παιδιού της δεν ήταν ο ασκητής αλλά κάποιος περαστικός στρατιώτης.

Τότε θέλησαν να τον τιμήσουν και να τον δοξάσουν τον Άγιο για τη συκοφαντία που υπέμενε αλλά εκείνος έφυγε μακριά για να μείνει η καρδιά του δοσμένη στο Θεό και όχι στη δόξα των ανθρώπων.

Διαβάζουμε στους ψαλμούς του Δαβίδ "λύτρωσέ με από συκοφαντίας ανθρώπων και φυλάξω τας εντολάς Σου". Ο Άγιος Μακάριος είχε καρδιά, καρδιά δοσμένη στο Θεό και μπόρεσε να αντέξει και την συκοφαντία, και σώθηκε, και δοξάζεται εν ουρανών και επί γης. ([περισσότερα...](#))